

شماره: م/۱۹۱۱

تاریخ: ۱۳۸۲/۱۱/۱۶

بسمه تعالی

جهت اطلاع کلیه مدیران عامل محترم بانکهای دولتی و غیردولتی و موسسه اعتباری توسعه

ارسال گردید.

با احترام،

به اطلاع می‌رساند شورای پول و اعتبار در یکهزار و سیزدهمین جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۷ (بند ۴ صورتجلسه)، آیین‌نامه مربوط به سرمایه پایه بانکها و موسسات اعتباری را مورد تصویب قرار داد. بر این اساس به پیوست آیین‌نامه مذکور جهت استحضار و انجام اقدامات لازم ارسال می‌گردد. مقتضی است دستور فرمایند مراتب جهت اجرا به واحدهای ذیربط ابلاغ گردد.

ضمناً موکداً یادآوری می‌نماید سرمایه پایه مندرج در آیین‌نامه یادشده مبنا و پایه کلیه نسبت‌های نظارتی نظیر: سقف فردی و جمعی تسهیلات اعطایی و تعهدات مشتریان آنبانک، وضعیت باز ارزی، سرمایه‌گذاریها و ... قرار می‌گیرد که قبلاً اعلام شده یا در آینده بتدریج ابلاغ خواهد شد. ضمناً بدینوسیله پیوست شماره ۳ بخشنامه شماره م/۱۳۴۵ مورخ ۱۳۸۰/۱۲/۲۷ این اداره منسوخ اعلام می‌شود که فرم جایگزین آن متعاقباً توسط اداره نظارت بر موقعیت مالی بانکها تهیه و جهت اجرا ابلاغ خواهد گردید. همچنین بند ۱-۳ ماده ۳ آیین‌نامه که در مورد حداکثر مبلغ قابل قبول ذخیره مطالبات مشکوک‌الوصول عمومی است در آینده نزدیک و پس از ابلاغ آیین‌نامه مربوط به کفایت سرمایه قابل محاسبه می‌باشد. /م

مدیریت کل نظارت بر بانکها و موسسات اعتباری

اداره مطالعات و مقررات بانکی

حمید تهرانفر

بهرام فیض زرین قلم

۳۸۱۶

۱۶۱۵-۱۶

آئین نامه مربوط به سرمایه پایه بانکها و موسسات اعتباری

به منظور نیل به اهداف نظارتی در کلیه مواردی که برای آنها مقررات احتیاطی تدوین شده است از مفهوم سرمایه به ترتیب زیر استفاده می‌شود:

ماده ۱ - تعریف سرمایه پایه:

سرمایه پایه بانکها و موسسات اعتباری، حاصل جمع سرمایه اصلی (طبق تعریف ارائه شده در ماده ۲) و سرمایه تکمیلی (طبق تعریف ارائه شده در ماده ۳) پس از انجام کسور لازم (طبق توضیحات ارائه شده در ماده ۴) است.

ماده ۲ - سرمایه اصلی:

۱-۲- اقلام تشکیل دهنده سرمایه اصلی عبارتند از:

- سرمایه پرداخت شده؛
- اندوخته قانونی؛
- سایر اندوخته‌ها (به جز اندوخته / ذخیره تجدید ارزیابی داراییهای ثابت و سهام متعلق به بانک و موسسه اعتباری)؛
- صرف سهام؛
- سود انباشته (در صورت وجود زیان انباشته، این مبلغ از جمع سرمایه اصلی کسر می‌گردد)؛

ماده ۳ - سرمایه تکمیلی:

اقدام زیر بعنوان سرمایه تکمیلی منظور می‌شود:

۳-۱- ذخایر مطالبات مشکوک‌الوصول عمومی:

حداکثر میزان قابل قبول ذخیره مطالبات مشکوک‌الوصول برای اهداف این آئین‌نامه، ۱/۲۵ درصد دارائیهای موزون شده برحسب ریسک (طبق ضوابط مندرج در آئین‌نامه مربوط به کفایت سرمایه) می‌باشد.

۳-۲- اندوخته / ذخیره تجدید ارزیابی داراییهای ثابت:

این اندوخته‌ها/ ذخایر، حاصل تجدید ارزیابی داراییهای ثابت بانک و موسسه اعتباری است که پس از طی مراحل قانونی بعنوان اندوخته/ ذخیره تجدید ارزیابی در دفاتر بانک و موسسه اعتباری منعکس شده یا مستقیماً به حساب سرمایه پرداخت شده اضافه شده است.

۳-۳- اندوخته ناشی از تجدید ارزیابی سهام

این اندوخته که از محل مابه‌التفاوت بین قیمت تمام شده و قیمت تجدید ارزیابی سهام متعلق به بانکها و موسسات اعتباری حاصل می‌شود در صورتی قابل استفاده در سرمایه تکمیلی می‌باشد که پس از طی مراحل قانونی و اخذ مجوزهای لازم، حداقل ۵۵ درصد از مابه‌التفاوت مزبور کاهش داده شود. ۵۵ درصد کاهش در مابه‌التفاوت مزبور به دلیل نوسان قیمت سهام و احتمال کاهش در قیمت تجدید ارزیابی می‌باشد.

ماده ۴- کسور از مجموع سرمایه اصلی و تکمیلی:

در مواردی که بانکها و موسسات اعتباری سهامدار بانکها و موسسات اعتباری دیگر می‌باشند، لازم است موارد ذیل از مجموع سرمایه اصلی و سرمایه تکمیلی کسر شود.

۴-۱- سرمایه‌گذاری در بانکها و موسسات اعتباری دیگر که حسابهای آنها با حسابهای بانک یا موسسه اعتباری مادر تلفیق نشده است. این بند در مواردی کاربرد دارد که براساس استانداردهای حسابداری ارائه صورتهای مالی تلفیقی الزامی است.

۴-۲- سرمایه‌گذاری در سایر بانکها و موسسات اعتباری (با صلاحدید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران).

ماده ۵- سقف سرمایه تکمیلی

مجموع سرمایه تکمیلی، حداکثر می‌تواند معادل سرمایه اصلی باشد و مبلغ مازاد در سرمایه پایه منظور نمی‌شود.

آئین‌نامه مربوط به سرمایه پایه بانکها و موسسات اعتباری در ۵ ماده و ۶ بند فرعی

در یک هزار و سیزدهمین جلسه مورخ ۱۳۸۲/۱۰/۲۷ شورای پول و اعتبار به تصویب رسید.